

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya, Andreu Mas-Colell, ha presentat un document amb les línies generals que ha de tenir l'avantprojecte de la llei catalana d'universitats, que vol que s'aprove al final de juny. Només el fet concret de fer públic un document previ que es presenta als rectors, es dóna a conèixer als sindicats i es fa públic als mitjans de comunicació perquè tothom done la seua opinió és un fet que ja demostra un tarannà diferent al que el Govern espanyol va mostrar quan va presentar la seua Llei Orgànica d'Universitats: és molt difícil posar tots els rectors en contra d'una llei, però Del Castillo ho va aconseguir. És evident que l'escenari polític en què es mou el conseller Mas-Colell és diferent del que envolta la ministra Pilar del Castillo -CiU a Catalunya necessita els vots d'altres partits i el PP a Espanya té majoria absoluta- però també és cert que moltes altres iniciatives legislatives del Govern català no són tan curoses amb les formes com aquesta llei d'universitats.

Una llei més flexible

“És lloable que el projecte de llei catalana intente esmenar alguns punts negatius de la LOU, com la representativitat de les universitats en els seus consells socials, que la llei espanyola havia deixat molt minvada”

També és lloable que el projecte de llei catalana intente esmenar alguns punts negatius de la LOU, com la representativitat de les universitats en els seus consells socials, que la llei espanyola havia deixat molt minvada. Igualment, la llei preveu algun tipus de prova d'accés a la universitat (una selectivitat) perquè les universitats puguen regular la selecció de l'alumnat quan l'oferta de places siga inferior a la demanda. Aquestes proves podrien ser convocades només per les universitats que tenen aquest problema, perquè la LOU, indirectament, prohibeix una selectivitat per a tothom com la que hi havia fins ara.

Però sobretot és molt interessant la proposta del document català pel que fa a la contractació de professors. La possibilitat que les universitats puguen fer contractes indefinits sense haver de fer més gran el cos funcional. Aquesta mesura pot dotar les universitats d'una flexibilitat que poden necessitar per a reestructurar els seus departaments o, sobretot, en casos de crisi financera.

L'aspecte més criticat del document ha estat la creació de l'Agència Catalana de Qualitat del Sistema Universitari i, sobretot, la seua composició: la majoria dels membres seran nomenats pel Govern català. Com que la llei donarà a aquesta Agència la missió d'emetre informes sobre l'activitat investigadora dels professors contractats, la comunitat universitària veu aquest ens com una amenaça a la seua autonomia. Si l'Agència, amb una majoria de membres “polítics”, és la que “examina” els professors, serà aquesta la que decidirà, abans que les universitats, la vàlua dels professors.

Seria lògic, doncs, que la manifesta voluntat de diàleg quedara ara demostrada amb els fets, i que l'avantprojecte, encara no presentat, faça cas de les crítiques.

Coordinació: Àlex Millan

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Calafat, Miquel Canals i Ramon Pascual.